

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 627

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 2 septembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
30.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	2–16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.3 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (1), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. *activitate dependentă la funcția de bază* — orice activitate desfășurată în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, declarată angajatorului ca funcție de bază de către angajat; în cazul în care activitatea se desfășoară pentru mai mulți angajatori, angajatul este obligat să declare fiecăruia locul unde exercită funcția pe care o consideră de bază;”.

2. La articolul 7 alineatul (1), punctul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„32. *transfer* — orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate, precum și transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operațiunii de fiducie potrivit Codului civil;”.

3. La articolul 8, alineatul (7¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7¹) Persoanele juridice române, persoanele fizice rezidente, precum și sediile permanente din România aparținând persoanelor juridice străine beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităților de lucrări de construcții, montaj, supraveghere, consultanță, asistență tehnică și orice alte activități, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligația să înregistreze contractele încheiate cu acești parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Contractele încheiate pentru activități desfășurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziții. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau a activităților de supraveghere legate de acestea și a altor activități similare se va avea în vedere data de începere a activității din contractele încheiate sau orice alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.”

4. La articolul 11, alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Autoritățile fiscale nu vor lua în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv, cu excepția livrărilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

(12) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.”

5. La articolul 12, după litera Ț) se introduce o nouă literă, litera u), cu următorul cuprins:

„u) venituri realizate din transferul masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operațiunii de fiducie.”

6. La articolul 13, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) persoanele juridice străine și persoanele fizice nerezidente care desfășoară activitate în România într-o asocierie cu sau fără personalitate juridică;”.

7. La articolul 14, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în cazul persoanelor juridice străine și persoanelor fizice nerezidente care desfășoară activitate în România într-o asocierie cu sau fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii care se atribuie fiecărei persoane;”.

8. La articolul 21 alineatul (2), după litera n) se introduc două noi litere, literele o) și p), cu următorul cuprins:

„o) cheltuielile efectuate de operatorii economici cu evaluarea/reevaluarea activelor fixe corporale care aparțin domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituției titulare a dreptului de proprietate;

p) cheltuielile efectuate de operatorii economici cu înscrierea în cărțile funciare sau cărțile de publicitate imobiliară, după caz, a dreptului de proprietate a statului sau a unităților administrativ-teritoriale asupra bunurilor publice primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituției titulare a dreptului de proprietate.”

9. După articolul 25 se introduce un nou articol, articolul 25¹, cu următorul cuprins:

„Contracte de fiducie

Art. 25¹. — (1) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispozițiilor Codului civil, în care constituitorul are și calitatea de beneficiar, se aplică următoarele reguli:

a) transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar nu este transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu;

b) fiduciarul va conduce o evidență contabilă separată pentru masa patrimonială fiduciară și va transmite trimestrial către constituitor, pe bază de decont, veniturile și cheltuielile rezultate din administrarea patrimoniului conform contractului;

c) valoarea fiscală a activelor cuprinse în masa patrimonială fiduciară, preluată de fiduciar, este egală cu valoarea fiscală pe care acestea au avut-o la constituitor;

d) amortizarea fiscală pentru orice activ amortizabil prevăzut în masa patrimonială fiduciară se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la art. 24, care s-ar fi aplicat la persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc.

(2) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispozițiilor Codului civil, în care calitatea de beneficiar o are fiduciarul sau o terță persoană, cheltuielile înregistrate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar sunt considerate cheltuieli nedeductibile.”

10. La articolul 27¹ alineatul (3), punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. *schimb de acțiuni* — operațiunea prin care o societate dobândește o participație în capitalul altei societăți în așa fel încât dobândește majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deținând această majoritate, achiziționează încă o participație, în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;”.

11. La articolul 28 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) plata impozitului în numele asociaților, potrivit dispozițiilor art. 34 alin. (5);”.

12. După articolul 28¹ se introduce un nou articol, articolul 28², cu următorul cuprins:

„Asocieri cu personalitate juridică înființate potrivit legislației unui alt stat

Art. 28². — (1) În cazul unei asocieri cu personalitate juridică înregistrate într-un alt stat, dintre persoane juridice străine și/sau persoane fizice nerezidente și/sau persoane fizice rezidente și/sau persoane juridice române, care desfășoară activitate în România, sunt aplicabile prevederile art. 28.

(2) În cazul în care o persoană juridică română este participant într-o asocierie cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, aceasta determină profitul impozabil luând în calcul veniturile și cheltuielile atribuite corespunzător cotei de participare în asocierie.”

13. La articolul 30, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Orice persoană juridică străină care obține venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română are obligația de a declara și plăti impozit pe profit, potrivit art. 34 și 35. Orice persoană juridică străină poate desemna un împuternicit pentru a îndeplini aceste obligații.”

14. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Declararea și plata impozitului pe profit

Art. 34. — (1) Declararea și plata impozitului pe profit, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I—III. Definitivarea și plata impozitului pe

profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) și (5), pot opta pentru declararea și plata impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate, efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 35.

(3) Opțiunea pentru sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2). Opțiunea efectuată este obligatorie pentru cel puțin 2 ani fiscali consecutivi. Leșirea din sistemul anual de declarare și plată a impozitului se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (1). Contribuabilii comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv.

(4) Contribuabilii societăți comerciale bancare — persoane juridice române și sucursalele din România ale băncilor — persoane juridice străine au obligația de a declara și plăti impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 35.

(5) Următorii contribuabili au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, astfel:

a) organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

b) contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

c) contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c)—e) au obligația de a declara și plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) și (5), care, în anul precedent, se aflau în una dintre următoarele situații:

a) nou-înființați;

b) înregistrează pierdere fiscală la sfârșitul anului fiscal precedent;

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfășoară activități la sediul social/sediile secundare, situații înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerțului sau în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în anul pentru care se datorează impozitul pe profit aplică sistemul de declarare și plată prevăzut la alin. (1). În sensul prezentului alineat nu sunt considerați contribuabili nou-înființați cei care se înregistrează ca efect al unor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuți la alin. (4) nou-înființați, înființați în cursul anului precedent sau care la sfârșitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din

aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, determină plățile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele prețurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) și care, în primul an al perioadei obligatorii prevăzute de alin. (3), înregistrează pierdere fiscală efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

(10) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) și care, în anul precedent, au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează și se efectuează plățile anticipate nu mai beneficiază de facilitățile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul și impozitul pe profit scutit.

(11) În cazul următoarelor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bază de determinare a plăților anticipate, potrivit următoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți cedente;

b) contribuabilii înființați prin fuziunea a două sau mai multe persoane juridice române însumează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societățile cedente. În situația în care toate societățile cedente înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (9);

c) contribuabilii înființați prin divizarea unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (9);

d) contribuabilii care primesc active și pasive prin operațiuni de divizare a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat proporțional cu

valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferă, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societăți beneficiare, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent proporțional cu valoarea activelor și pasivelor menținute de către persoana juridică care transferă activele.

(12) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, și care în cursul anului devin sedii permanente ale persoanelor juridice străine ca urmare a operațiunilor prevăzute la art. 271, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplică următoarele reguli pentru determinarea plăților anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbție, sediul permanent determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de către societatea cedentă;

b) în cazul divizării, divizării parțiale și transferului de active, sediile permanente determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat pentru fiecare sediu permanent, proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, potrivit legii. Societățile cedente care nu încetează să existe în urma efectuării unei astfel de operațiuni, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plățile anticipate datorate potrivit regulilor prevăzute la alin. (11) lit. e).

(13) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, implicați în operațiuni transfrontaliere, altele decât cele prevăzute la alin. (12), aplică următoarele reguli în vederea determinării impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice străine, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantă în anul fiscal precedent celui în care se realizează operațiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puțin o persoană juridică română și cel puțin o persoană juridică străină, începând cu trimestrul în care operațiunea respectivă produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți române cedente;

c) contribuabilii înființați prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societățile române cedente. În situația în care toate societățile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înființat determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (9).

(14) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, au obligația să depună declarația anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul până la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, conform legii, înființarea acestora.

(15) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligația să depună declarația anuală

de impozit pe profit și să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(16) Obligațiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat.

(17) Prin excepție de la prevederile alin. (16), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârșitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

(18) Pentru aplicarea sistemului de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, indicele prețurilor de consum necesar pentru actualizarea plăților anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plățile anticipate.”

15. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Depunerea declarației de impozit pe profit

Art. 35. — (1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 25 martie inclusiv a anului următor, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 34 alin. (5) lit. a) și b), alin. (14) și (15), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(2) Contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c) și e) au obligația de a depune și declarația privind distribuirea între asociați a veniturilor și cheltuielilor.”

16. La articolul 40 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic următor anului în care aceștia devin rezidenți în România;”

17. La articolul 40, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fizice nerezidente care îndeplinesc condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic următor anului în care aceștia devin rezidenți în România.”

18. La articolul 40, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3)—(7), cu următorul cuprins:

„(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) persoanele fizice care dovedesc că sunt rezidenți ai unor state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, cărora le sunt aplicabile prevederile convențiilor.

(4) În cursul anului calendaristic în care persoanele fizice nerezidente, cu excepția celor menționate la art. 40 alin. (3), îndeplinesc condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) sunt supuse impozitului numai pentru veniturile obținute din România.

(5) O persoană este considerată rezident sau nerezident pentru întregul an calendaristic, nefiind permisă schimbarea rezidenței pe parcursul anului calendaristic.

(6) Rezidenții statelor cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri trebuie să își dovedească rezidența fiscală printr-un certificat de rezidență emis de către autoritatea fiscală competentă din statul străin sau printr-un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluia stat. Acest certificat/document este valabil pentru anul/anii pentru care este emis.

(7) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedește schimbarea rezidenței într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, pentru anul calendaristic în care are loc schimbarea rezidenței, precum și în următorii 3 ani calendaristici.”

19. La articolul 42, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;”

20. La articolul 42, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare, precum și altele decât cele definite la cap. VIII¹. Sunt considerate bunuri mobile la momentul înstrăinării și bunurile valorificate prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;”

21. După articolul 42 se introduce un nou articol, articolul 42¹, cu următorul cuprins:

„Reguli generale aplicabile veniturilor realizate din operațiunea de fiducie

Art. 42¹. — (1) Transferul de la constitutor la fiduciar al masei patrimoniale fiduciare nu generează venituri impozabile, în înțelesul prezentului titlu, la momentul transferului, pentru părțile implicate, respectiv constitutor și fiduciar, în cazul în care părțile respective sunt contribuabili potrivit titlului III.

(2) Remunerația fiduciarului contribuabil potrivit titlului III, notar public sau avocat, primită pentru administrarea masei patrimoniale constituie, în înțelesul prezentului titlu, venit din activitatea adiacentă și se supune impunerii cumulată cu veniturile din activitatea desfășurată de notar sau avocat, potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente».

(3) Tratatamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remunerația fiduciarului, se stabilește în funcție de natura venitului respectiv și se supune impunerii potrivit regulilor proprii fiecărei categorii de venituri. La determinarea venitului impozabil nu se deduc pierderile fiscale ale constitutorului, acestea reprezentând pierderi definitive. În cazul în care constitutorul este contribuabil potrivit titlului III, obligațiile fiscale ale acestuia în legătură cu masa patrimonială administrată vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Venitul realizat în bani și în natură de beneficiarul persoană fizică la transferul masei patrimoniale de la fiduciar se supune impunerii potrivit prevederilor cap. IX «Venituri din alte surse». Fac excepție veniturile realizate de beneficiar din transferul masei patrimoniale în situația în care acesta este constituitorul, caz în care veniturile respective sunt neimpozabile. Obligația evaluării veniturilor realizate, la prețul stabilit prin expertiză tehnică, la locul și la data primirii acestora, revine fiduciarului. Pierderile fiscale înregistrate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar reprezintă pierderi definitive și nu se deduc la determinarea venitului impozabil pentru beneficiar ulterior transferului masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul persoană fizică.”

22. La articolul 48 alineatul (4), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) să respecte regulile privind deducerea cheltuielilor reprezentând investiții în mijloace fixe pentru cabinetele medicale, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (16).”

23. La articolul 51, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită determinarea venitului net anual pe baza normelor de venit, prin completarea corespunzătoare a declarației de venit estimat și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declarației de venit estimat cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.”

24. La articolul 52 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a)—e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut din care se deduc contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX².”

25. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins: „Termenul de plată a impozitului

Art. 58. — (1) Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, calculat și reținut la data efectuării plății acestor venituri, se virează, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, de către următorii plătitori de venituri din salarii și venituri asimilate salariilor:

a) asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, persoane juridice, cu excepția instituțiilor publice, care în anul anterior au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

b) persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit care, în anul anterior, au înregistrat venituri totale de până la 100.000 euro și au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

c) persoanele juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care, în anul anterior, au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

d) persoanele fizice autorizate și întreprinderile individuale, precum și persoanele fizice care exercită profesii libere și asocierile fără personalitate juridică constituite între persoane fizice, care au, potrivit legii, personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

(3) Numărul mediu de salariați și veniturile totale se stabilesc potrivit prevederilor art. 296¹⁹ alin. (1³) și (14).”

26. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins: „Obligații declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

Art. 59. — (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului au obligația să completeze și să depună declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit în termenul prevăzut la art. 93 alin. (2).

(2) Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat și reținut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.”

27. La articolul 81, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și optează pentru determinarea venitului net în sistem real depun declarația de venit estimat completată corespunzător.”

28. La articolul 83, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierdere distribuită din asociere.

.....
(2) Declarația privind venitul realizat se completează și se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a câștigului net anual/pierderii nete anuale, generat/generată de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.”

29. La articolul 83 alineatul (3), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60.”

30. La articolul 90, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare, potrivit declarației specifice, până la data de 25 mai a anului următor celui de realizare a venitului.”

31. La articolul 93, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.”

32. La articolul 93, alineatul (3) se abrogă.

33. La articolul 94, după alineatul (7) se introduc cinci noi alineate, alineatele (8)—(12), cu următorul cuprins:

„(8) Contribuabilii care desfășoară activitate de transport de persoane și de bunuri în regim de taxi și obțin venituri din activități independente pentru care venitul net a fost determinat în sistem real în anul 2011, în conformitate cu prevederile art. 69 din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, cu modificările și completările ulterioare, au dreptul să opteze începând cu anul 2012 pentru determinarea venitului net anual pe bază de norme de venit.

(9) Opțiunea se exercită prin completarea declarației de venit estimat cu informații privind stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit și depunerea la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul 2011.

(10) Fișele fiscale care cuprind informații referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii aferente anului 2011 vor fi depuse până în ultima zi a lunii februarie a anului 2012.

(11) Dispozițiile art. 59 și art. 93 alin. (2) se aplică începând cu drepturile aferente lunii ianuarie 2012 pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor.

(12) Prevederile art. 48 alin. (4) lit. c¹) se aplică numai pentru mijloacele fixe achiziționate începând cu 1 ianuarie 2012.”

34. La articolul 115 alineatul (1), după litera q) se introduce o nouă literă, litera r), cu următorul cuprins:

„r) venituri realizate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operațiunii de fiducie.”

35. La articolul 115, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Tratatamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remunerația acestuia, este stabilit în funcție de natura venitului respectiv și supus impunerii conform prezentului titlu, respectiv titlului II și III, după caz. Obligațiile fiscale ale constitutorului nerezident vor fi îndeplinite de fiduciar.”

36. La articolul 115, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Venitul obținut de la un fiduciar rezident de către un beneficiar nerezident atunci când acesta este constitutor nerezident, din transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operațiunii de fiducie, reprezintă venit neimpozabil.”

37. La articolul 117, după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) veniturile obținute de persoane fizice nerezidente ca urmare a participării în alt stat la un joc de noroc, ale cărui fonduri de câștiguri provin și din România.”

38. La articolul 119, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.”

39. La articolul 134¹, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.”

40. La articolul 145, alineatul (4¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4¹) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate în cadrul procedurii de executare silită de către o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv, potrivit art. 11, sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii.”

41. La articolul 156⁴, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:”

42. La articolul 160 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) livrarea următoarelor categorii de deșeuri:

1. livrarea de deșeuri feroase și neferoase, deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, hârtie cartonată și carton, material textil, cauciuc și plastic, cioburi de sticlă și sticlă;

2. livrarea materialelor prevăzute la pct. 1, după prelucrarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri;”

43. La articolul 177, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcție de valoarea totală a tuturor țigaretelor eliberate pentru consum, pe baza prețului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărțit la cantitatea totală de țigarete eliberate pentru consum. Acest preț mediu ponderat se stabilește până la 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantitățile totale de țigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent și va fi publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice în termen de 30 de zile de la data stabilirii.”

44. La articolul 206⁷, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins:

„(10) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat și nu a fost emisă o nouă autorizație.”

45. La articolul 206¹⁵ alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) orice produs care conține total sau parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).”

46. La articolul 206¹⁵, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. d) și alin. (4) lit. c), produsele care nu conțin tutun și care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din normele metodologice.”

47. La articolul 206¹⁶, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Produsele energetice prevăzute la alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora, dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor, cu excepția celor utilizate drept combustibil pentru navigație, sunt supuse unei accize la nivelul motorinei.”

48. La articolul 206²², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile, emisă de autoritatea competentă prin Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, denumită în continuare *Comisie*.”

49. La articolul 206²², după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autorizarea de către Ministerul Finanțelor Publice a antrepozitelor fiscale pentru producția exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alții decât contribuabilii mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare, precum și micile distilerii, prevăzute la art. 206¹⁴ alin. (4), se poate face și prin comisii constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1²) Competențele, componența, precum și regulamentul de organizare și funcționare ale comisiilor teritoriale vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

50. La articolul 206²² alineatul (3), după litera g) se introduc două noi litere, literele h) și i), cu următorul cuprins:

„h) deținerea autorizației de mediu/autorizației integrate de mediu, eliberată potrivit legislației în domeniu, sau dovada că au fost întreprinse demersurile în vederea obținerii acestora;

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris și vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.”

51. La articolul 206²³ alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat să nu înregistreze obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală;”

52. La articolul 206²³ alineatul (1), după litera g) se introduc două noi litere, literele h) și i), cu următorul cuprins:

„h) nivelul accizelor pentru produsul finit nu poate fi mai mic decât media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime potrivit prevederilor din normele metodologice;

i) persoana juridică nu se află în procedura falimentului sau de lichidare.”

53. La articolul 206²⁴ alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) adresa antrepozitului fiscal;”

54. La articolul 206²⁴ alineatul (2), litera e) se abrogă.

55. La articolul 206²⁴, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) În situația prevăzută la alin. (7), perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal se prelungește până la data soluționării cererii de reautorizare.”

56. La articolul 206²⁶, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acțiunilor sau a părților sociale ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată, revocată sau suspendată conform prezentului capitol va fi adusă la cunoștința autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării inspecției fiscale, cu excepția celor care fac obiectul tranzacțiilor pe piața de capital.”

57. La articolul 206²⁸ alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) antrepozitarul autorizat înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 60 de zile față de termenul legal de plată.”

58. La articolul 206²⁸, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

59. La articolul 206³⁰, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a respecta cerințele prevăzute la art. 206³³ alin. (1).”

60. La articolul 206³¹, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat, și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 ori 3 sau la art. 206³⁰ alin. (3), după caz, în condițiile prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

61. La articolul 206³³, denumirea marginală și alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize**

Art. 206³³. — (1) La primirea de produse accizabile în România, în oricare dintre destinațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4 ori la art. 206³⁰ alin. (3), destinatarul trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) să confirme că produsele accizabile au ajuns la destinație;

b) să păstreze produsele primite în vederea verificării și certificării datelor din documentul administrativ electronic de către autoritatea competentă;

c) să înainteze fără întârziere și nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător autorităților competente potrivit

precizărilor din normele metodologice, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare *raport de primire*, utilizând sistemul informatizat.

(2) Modalitățile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinație și de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarul menționat la art. 206⁵⁶ alin. (1), precum și termenul de păstrare a produselor accizabile primite sunt prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

62. La articolul 206³⁶, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. b) și la art. 206³⁰ alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) lit. c) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol, deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situația prevăzută la art. 206³⁵ alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3), destinatarul prezintă autorității competente din România, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) lit. c) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorității competente din statul membru de expediție, care o transmite expeditorului sau o ține la dispoziția acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 206³³ alin. (1) lit. c). Prevederile art. 206³³ alin. (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*.”

63. La articolul 206³⁷, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 206³⁶, raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) lit. c) sau raportul de export prevăzut la art. 206³⁴ alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (7).”

64. La articolul 206⁴², alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprie consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

65. La articolul 206⁴², după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum în România și care ulterior sunt exportate, persoana care a efectuat exportul are drept de restituire a accizelor, în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

66. La articolul 206⁵⁴, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Valoarea garanției nu poate fi mai mică decât cuantumul stabilit în normele metodologice, în funcție de natura produselor accizabile ce urmează a fi realizate.”

67. La articolul 206⁵⁸ alineatul (1), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) utilizate în procese de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;”

68. La articolul 206⁶⁰, alineatul (3) se abrogă.

69. La articolul 206⁶¹ alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin normele metodologice;”

70. La articolul 206⁶⁴ alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

71. La articolul 206⁶⁹, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.”

72. La articolul 206⁶⁹, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă, conform procedurii și cu îndeplinirea condițiilor ce vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

73. La articolul 206⁶⁹, alineatul (7) se abrogă.

74. La articolul 206⁶⁹, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (13), cu următorul cuprins:

„(13) Este interzisă practicarea, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziții intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată.”

75. După articolul 206⁶⁹ se introduc două noi articole, articolele 206⁷⁰ și 206⁷¹, cu următorul cuprins:

„Circulația produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

Art. 206⁷⁰. — Circulația produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 9-a din prezentul capitol.

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art. 206⁷¹. — (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.”

76. La titlul VII „Accize și alte taxe speciale”, după capitolul V se introduce un nou capitol, capitolul VI „Contravenții și sancțiuni”, cuprinzând articolele 221³—221⁵, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI

Contravenții și sancțiuni

Contravenții și sancțiuni

Art. 221³. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a situațiilor de raportare reglementate în prezentul titlu;

b) neanunțarea autorității competente în termenul legal, potrivit prezentului titlu, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizației;

c) schimbarea destinației produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize cu nerespectarea condițiilor prevăzute de lege;

d) refuzul operatorilor economici de a prelua și de a distruge cantitățile confiscate de tutun prelucrat, în condițiile prevăzute în prezentul titlu;

e) nerestituirea în vederea distrugerii a marcajelor neutilizate în termenul prevăzut în prezentul titlu unității specializate pentru tipărirea acestora;

f) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 206²⁶ alin. (1) lit. f) și i).

(2) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu prezentul titlu;

b) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sub limitele prevăzute la art. 296¹ alin. (1) lit. l) din titlul IX¹;

c) practicarea, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziții intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată, dacă fapta nu a fost săvârșită astfel încât să constituie infracțiune;

d) neînscrierea distinctă în facturi și în avize de însoțire a valorii accizelor sau a impozitului la țigărele din producția internă, în cazurile prevăzute în prezentul titlu;

e) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute în prezentul titlu;

f) neefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor între operatorii economici plătitori de accize și operatorii economici cumpărători de produse accizabile, ca persoane juridice ce desfășoară operațiuni cu produse accizabile, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu;

g) amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației alcoolice pentru alcool etilic și distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în prezentul titlu;

h) nesesizarea autorității competente în cazul deteriorării sigiliilor aplicate de către aceasta;

i) transportul de produse accizabile în regim suspensiv de accize care nu este acoperit de documentul administrativ electronic sau, după caz, de un alt document utilizat pentru acest regim prevăzut în prezentul titlu ori cu nerespectarea procedurii în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție;

j) primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize cu nerespectarea cerințelor prevăzute în prezentul titlu;

k) comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă pentru fabricarea băuturilor alcoolice a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum;

l) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic;

m) denaturarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice cu nerespectarea condițiilor și procedurilor prevăzute în prezentul titlu;

n) comercializarea în vrac, pe piața națională, a alcoolului sanitar;

o) circulația și comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat și a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în prezentul titlu;

p) nerespectarea procedurii privind sigilarea și desigilarea instalațiilor de fabricație a alcoolului și distilatelor, prevăzută în prezentul titlu;

q) vânzarea țigaretelor de către orice persoană la un preț ce depășește prețul de vânzare cu amănuntul declarat;

r) vânzarea de către orice persoană a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri de vânzare cu amănuntul;

s) desfășurarea activităților de distribuție și comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat cu nerespectarea obligațiilor și condițiilor prevăzute în prezentul titlu;

ș) desfășurarea activităților de comercializare în sistem angro și/sau en détail a produselor energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — cu nerespectarea obligațiilor prevăzute în acest sens în prezentul titlu;

t) comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor produse energetice decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor, petrolului lampant, precum și a biocombustibililor, care corespund standardelor naționale de calitate;

ț) valorificarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a fost revocată sau anulată, fără notificarea autorității competente cu privire la virarea accizelor la bugetul de stat;

u) vânzarea cu amănuntul din antrepozit fiscal a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute de lege;

v) achiziționarea produselor accizabile de la persoane care desfășoară activități de distribuție și comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat, respectiv comercializare în sistem angro a produselor energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — și care nu respectă condițiile sau obligațiile prevăzute la art. 206⁶⁹ alin. (2) și (4) din prezentul titlu, după caz;

w) deținerea în scopuri comerciale, cu neîndeplinirea cerințelor prevăzute în prezentul titlu, a produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un alt stat membru.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (2) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și cu:

a) confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a), b), c), e), i), j), k), l), m), n), o), r), s), ș), t), ț), u) și w);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor și mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazul prevăzut la lit. i);

c) suspendarea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comercianților în sistem angro și/sau en détail, pentru situațiile prevăzute la lit. b), s), ș) și t);

d) oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor, pentru situațiile prevăzute la lit. h), n), o) și p).

(4) Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după

caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. g), h), m), n), o) și p).

(5) Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și f), precum și la alin. (2) lit. u).

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor

Art. 2214. — (1) Constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit art. 221³ se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate, cu excepția sancțiunilor privind suspendarea sau revocarea autorizației de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat ori importator autorizat, care se dispune de autoritatea competentă, la propunerea organului de control.

(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la 221³ se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor și al altor entități fără personalitate juridică, sancțiunile se aplică reprezentanților acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 221³, agentul constatat făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Dispoziții aplicabile

Art. 221⁵. — Contravențiilor prevăzute la art. 221³ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

77. La articolul 250, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10—13 se aplică pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public.”

78. La articolul 253, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri se stabilește de consiliul local/Consiliul General al Municipiului București între:

a) 10% și 20% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință;

b) 30% și 40% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referință.”

79. La articolul 253, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Cota impozitului pe clădiri prevăzută la alin. (6) se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).”

80. La articolul 253, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alineatele (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Cota de impozit pentru clădirile cu destinație turistică ce nu funcționează în cursul unui an calendaristic este de minimum 5% din valoarea de inventar a clădirii, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(10) Sunt exceptate de la prevederile alin. (9) structurile care au autorizație de construire în perioada de valabilitate, dacă au

început lucrările în termen de cel mult 3 luni de la data emiterii autorizației de construire.”

81. La articolul 254, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Declararea clădirilor pentru stabilirea impozitului aferent nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.”

82. La articolul 254, alineatul (7) se abrogă.

83. La articolul 254, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile construite potrivit Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

(9) Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.”

84. La articolul 259, alineatul (6¹) se abrogă.

85. La articolul 264, alineatul (5) se abrogă.

86. La articolul 279, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru șederea într-o unitate de cazare, consiliul local instituie o taxă hotelieră în cotă de 1% din valoarea totală a cazării/tarifului de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, care se încasează de persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, odată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.”

87. După articolul 283 se introduce un nou articol, articolul 283¹, cu următorul cuprins:

„Contracte de fiducie

Art. 283¹. — În cazul persoanelor fizice și juridice care încheie contracte de fiducie conform Codului civil, impozitele și taxele locale aferente masei patrimoniale fiduciare transferate în cadrul operațiunii de fiducie sunt plătite de către fiduciar la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile care fac obiectul operațiunii de fiducie, cu respectarea prevederilor prezentului titlu, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost încheiat contractul de fiducie.”

88. La articolul 285, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul pe clădiri și impozitul pe terenurile acestora se reduc cu 50% pentru acele imobile situate pe litoralul Mării Negre deținute de persoane juridice și care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice pe o durată de minimum 6 luni în cursul unui an calendaristic.”

89. La articolul 286, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pe o perioadă de minimum 7 ani, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor finalizării lucrărilor de reabilitare, pentru proprietarii apartamentelor din blocurile de locuințe și ai imobilelor care au executat lucrări de intervenție pe cheltuială proprie, pe baza procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit în condițiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenție recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanță energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011.

(9) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri/taxei pe clădiri pe o perioadă de 5 ani consecutivi, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor, pentru proprietarii care execută lucrări în condițiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor.”

90. La articolul 296¹⁸, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Contribuțiile sociale individuale calculate și reținute potrivit alin. (1) se virează la bugetele și fondurile cărora le aparțin până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, împreună cu contribuția angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.”

91. La articolul 296¹⁹, după alineatul (1) se introduc opt noi alineate, alineatele (11)—(18), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1), plătitorii de venituri din salarii și asimilate salariilor prevăzuți la art. 58 alin. (2), în calitate de angajatori sau de persoane asimilate angajatorului, depun trimestrial Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă fiecărei luni a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(12) Depunerea trimestrială a declarației prevăzute la alin. (1) constă în completarea și depunerea a câte unei declarații pentru fiecare lună din trimestru.

(13) Numărul mediu de salariați se calculează ca medie aritmetică a numărului de salariați din declarațiile prevăzute la alin. (1) depuse pentru fiecare lună din anul anterior.

(14) Pentru persoanele și entitățile prevăzute la alin. (11), venitul total se stabilește pe baza informațiilor din situațiile financiare ale anului anterior.

(15) Persoanele și entitățile prevăzute la alin. (11) pot opta pentru depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a

persoanelor asigurate în condițiile alin. (1), dacă depun declarația privind opțiunea până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(16) Persoanele și entitățile prevăzute la alin. (11) care au optat pentru depunerea declarației în condițiile alin. (1) pot trece la regimul de declarare prevăzut la alin. (11) începând cu luna ianuarie a anului pentru care s-a depus opțiunea.

(17) Persoanele și entitățile prevăzute la alin. (11), cu excepția persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale și persoanelor fizice care exercită profesii libere, precum și a asocierilor fără personalitate juridică constituite între persoane fizice care, potrivit legii, folosesc personal angajat, care se înființează în cursul anului, aplică regimul trimestrial de declarare începând cu anul înființării dacă, odată cu declarația de înregistrare fiscală, declară că în cursul anului estimează un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv și, după caz, urmează să realizeze un venit total de până la 100.000 euro.

(18) Ori de câte ori în cursul trimestrului încetează calitatea de asigurat a unei persoane, plătitorii de venituri din salarii și asimilate salariilor prevăzuți la art. 58 alin. (2), în calitate de angajatori sau de persoane asimilate angajatorului, depun declarația prevăzută la alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit încetarea calității de asigurat. În acest caz, declarația/declarațiile aferentă/aferente perioadei rămase din trimestru se depune/se depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului. În cazul în care încetarea calității de asigurat are loc în luna a doua a trimestrului, se vor depune atât declarația pentru prima lună a trimestrului, cât și cea pentru luna a doua, urmând ca după încheierea trimestrului să se depună numai declarația pentru luna a treia.”

92. La articolul 296¹⁹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Declarația prevăzută la alin. (1) se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță, pe portalul e-România, iar declarația privind opțiunea se depune pe suport hârtie, la sediul autorității fiscale competente.”

Art. II. — (1) Prevederile art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2012, cu următoarele excepții:

a) prevederile pct. 8, 10, 13, 19, 20, 39, 42, 44, 47, 51, 53—64, 67, 68, 70—72 și 74 se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe;

b) prevederile pct. 25, 90 și 91 se aplică începând cu veniturile aferente lunii octombrie a anului 2011;

c) prevederile pct. 41 se aplică începând cu declarația recapitulativă aferentă lunii august a anului 2011.

(2) Prevederile art. I pct. 4, 40, 82, 84 și 85 intră în vigoare la 15 zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. I pct. 2, 9, 21, 34—36 și 87 intră în vigoare la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

(4) Prevederile art. I pct. 89 se aplică începând cu data de 1 octombrie 2011.

(5) Persoanele și entitățile prevăzute la art. 296¹⁹ alin. (11) pot opta pentru depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate în condițiile art. 296¹⁹ alin. (1), dacă depun declarația privind opțiunea până la data de 25 septembrie 2011 inclusiv.

(6) Impozitul pe profit datorat pentru anul 2011 se declară și se plătește potrivit prevederilor titlului II aplicabile până la data de 31 decembrie 2011.

Art. III. — (1) Antrepozitarii autorizați care la data de 1 ianuarie 2012 dețin autorizații valabile au obligația de a se conforma prevederilor art. 206²² alin. (3) lit. h) și i), ale art. 206²³ alin. (1) lit. h), precum și ale art. 206⁵⁴ alin. (4)¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 ianuarie 2012 inclusiv.

(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) atrage revocarea autorizațiilor de antrepozit fiscal.

Art. IV. — (1) Persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) timp de 3 ani consecutivi, până la 31 decembrie 2011, vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu anul 2012.

(2) Persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) în perioada 2010—2011, respectiv în anul 2011 vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu anul 2012.

Art. V. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 11 iulie 2011, precum și cele ale art. 27¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 12 martie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011.

Art. VI. — Începând cu data de 1 ianuarie 2012 se abrogă:

a) art. II din Legea nr. 88/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 10 iunie 2011;

b) art. 9 alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 1 august 2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 69 din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 28 ianuarie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VII. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. VIII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 1

Instituirea posibilității acordării eșalonării la plată pentru obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală

Pentru obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu excepția celor prevăzute la art. 17¹,

organele fiscale competente definite potrivit art. 33 sau 36, după caz, din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Cod de procedură fiscală*, pot acorda, la cererea contribuabilului, înlesniri sub forma eșalonării la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

2. La articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În scopul aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, asocierile fără personalitate juridică care, potrivit legii, au calitatea de contribuabil sunt asimilate persoanelor juridice.”

3. La articolul 3 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală exigibile după data eliberării certificatului de atestare fiscală;”

4. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:

„(21) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării deciziei de eșalonare, obligațiile fiscale de plată se comunică contribuabilului printr-o înștiințare de plată.”

5. La articolul 3, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, exigibilitatea obligațiilor fiscale este cea prevăzută la art. 116 alin. (5) din Codul de procedură fiscală.”

6. La articolul 6, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de eșalonare la plată contribuabilul efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată, se sting mai întâi obligațiile exigibile în această perioadă și apoi obligațiile cuprinse în certificatul de atestare fiscală în condițiile art. 17 alin. (2) sau (3), după caz.”

7. La articolul 9, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin acordul de principiu organul fiscal stabilește perioada de eșalonare, data până la care este valabilă garanția în cazul în care aceasta este constituită sub forma scrisorii de garanție bancară, precum și cuantumul garanției, cu menționarea sumelor eșalonate la plată, a dobânzilor datorate pe perioada de eșalonare la plată și a procentului prevăzut la alin. (9), corespunzător perioadei de eșalonare.”

8. La articolul 9, alineatele (9), (11) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (2) trebuie să acopere sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 32% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată astfel:

a) pentru eșalonări de la 13 la 24 de luni, procentul este de 8%;

b) pentru eșalonări de la 25 la 36 de luni, procentul este de 16%;

c) pentru eşalonări de la 37 la 48 de luni, procentul este de 24%;

d) pentru eşalonări de la 49 la 60 de luni, procentul este de 32%.

.....
 (11) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în situația în care bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c) trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eşalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procent de până la 32% din sumele eşalonate la plată, în funcție de perioada de eşalonare la plată.

.....
 (13) Pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, precum și cele care fac obiectul amânării la plată potrivit art. 171, de până la 5.000 lei în cazul persoanelor fizice și, respectiv, 20.000 lei în cazul persoanelor juridice, nu este necesară constituirea de garanții.”

9. La articolul 9, alineatul (17) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(17) La cererea contribuabilului, organul fiscal competent poate executa garanția constituită sub formele prevăzute la alin. (2) lit. a) și c) sau poate aproba valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților în condițiile art. 160 din Codul de procedură fiscală, în situația în care se stinge întreaga sumă eşalonată la plată.”

10. La articolul 10 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea perioadei de eşalonare la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlineste după această dată;”

11. La articolul 10 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) să se achite diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației;”

12. La articolul 10 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eşalonare la plată;”

13. La articolul 14, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația în care deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare nu sunt soluționate până la finalizarea eşalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile constituite sub formele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. a) și b) în contul obligațiilor marcate, până la emiterea deciziei de finalizare a eşalonării. În acest caz data stingerii obligațiilor marcate este termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare. În cazul garanțiilor constituite sub formă de bunuri potrivit art. 9 alin. (2)

lit. c) și d), acestea se eliberează după soluționarea deconturilor. Garanțiile constituite sub formele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. c) și d) se execută în situația în care după soluționarea deconturilor au rămas nestinse obligații fiscale.”

14. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru sumele care fac obiectul eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) — b¹) și d) — h) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eşalonare la plată. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. f) executarea silită se suspendă după comunicarea somației.”

15. La articolul 17, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Contribuabilul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de eşalonare la plată. În acest caz, contribuabilul notifică organului fiscal, prin cerere, intenția de a stinge anticipat aceste sume. În cazul achitării anticipate parțiale, organul fiscal competent înștiințează contribuabilul, până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, cu privire la stingerea sumelor datorate în contul următoarelor rate de eşalonare aprobate până la concurența cu suma achitată.

(5) În situația în care se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de eşalonare la plată, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eşalonare, până la următorul termen de plată a ratelor, cu respectarea perioadei de eşalonare aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz. Noul grafic de eşalonare se comunică contribuabilului prin decizia organului fiscal.”

16. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 17¹

Amânarea la plată a penalităților de întârziere

(1) Pe perioada eşalonării la plată, penalitățile de întârziere, aferente obligațiilor fiscale eşalonate, se amână la plată prin decizie care se comunică contribuabilului odată cu decizia de eşalonare la plată.

(2) Garanțiile prevăzute la art. 9 alin. (9)—(11) trebuie să acopere și penalitățile de întârziere, precum și majorările de întârziere amânate la plată.

(3) În situația în care eşalonarea la plată se finalizează în condițiile art. 10 alin. (4), penalitățile de întârziere, precum și majorările de întârziere amânate la plată se anulează prin decizie care se comunică contribuabilului odată cu decizia de finalizare a eşalonării la plată.

(4) Pierderea valabilității eşalonării la plată atrage pierderea valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere și a majorărilor de întârziere. În acest caz, odată cu decizia de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată se comunică contribuabilului și decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere și a majorărilor de întârziere.

(5) În situația în care eşalonarea la plată își pierde valabilitatea în condițiile art. 13, garanțiile se execută și în contul penalităților de întârziere și majorărilor de întârziere amânate la plată.”

Art. IX. — (1) Prevederile art. VIII intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe.

(2) Prevederile art. VIII pct. 6 se aplică plăților efectuate după data intrării în vigoare a art. VIII.

(3) Prevederile art. VIII pct. 8 se aplică și cererilor de acordare a eșalonării la plată în curs de soluționare la data intrării în vigoare a art. VIII, inclusiv în situația în care a fost emis acordul de principiu. În cazul în care organul fiscal a emis acordul de principiu, în termen de maximum 5 zile de la data intrării în vigoare a art. VIII, emite, din oficiu, un nou acord de principiu.

(4) Prevederile art. VIII pct. 16 se aplică și eșalonărilor la plată existente în curs la data intrării în vigoare a art. VIII, precum și unui procent de 50% din majorările de întârziere, reprezentând componenta de penalitate a acestora, aferente obligațiilor fiscale eșalonate. În acest caz, organul fiscal, în termen de cel mult 15 zile de la data primului termen din graficul de eșalonare, reface graficul de eșalonare pe care îl comunică contribuabilului. Până la data refacerii graficului de eșalonare, ratele datorate sunt cele din graficul de eșalonare existent.

Art. X. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 17 iunie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor efectuate de beneficiari, alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3), conform prevederilor cadrului legal național și autorizate de Autoritatea de management, dar care ulterior nu sunt considerate eligibile în relația cu Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la lit. c).”

2. La articolul 9, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor efectuate de beneficiari, alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3), conform prevederilor cadrului legal național și autorizate de Autoritatea de management, dar care nu sunt considerate eligibile în relația cu Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la lit. c).”

3. La articolul 10, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor efectuate de beneficiari, alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3), conform prevederilor cadrului legal național și autorizate de Autoritatea de management, dar care nu sunt considerate eligibile în relația cu Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la lit. a).”

4. La articolul 15 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) societăți comerciale care au calitatea de furnizori de formare profesională și care desfășoară activități scutite de taxa pe valoarea adăugată, fără drept de deducere, conform prevederilor art. 141 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;”.

5. La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Beneficiarii au obligația restituirii integrale sau parțiale a prefinanțării acordate în cazul proiectelor pentru care aceștia nu justifică prin cereri de rambursare utilizarea acesteia, conform

termenelor și condițiilor stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.”

6. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — (1) Pentru sumele acordate ca prefinanțare și nejustificate potrivit art. 17 alin. (3), autoritățile de management notifică beneficiarii cu privire la obligația restituirii acestora.

(2) În cazul în care beneficiarii nu restituie autorităților de management/Autorității de certificare și plată sumele prevăzute la alin. (1), în termen de 15 zile de la data comunicării notificării, acestea emit decizii de recuperare a prefinanțării, prin care se individualizează sumele de restituit exprimate în moneda națională. Decizia constituie titlu de creanță și cuprinde elementele actului administrativ fiscal prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În titlul de creanță se indică și contul în care beneficiarul trebuie să efectueze plata.

(3) Titlul de creanță prevăzut la alin. (2) se transmite debitorului în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

(4) Împotriva titlului de creanță se poate formula contestație în termen de 30 de zile de la data comunicării, care se depune la autoritatea publică emitentă a titlului de creanță contestat și nu este supusă taxelor de timbru.

(5) Introducerea contestației pe calea administrativă nu suspendă executarea titlului de creanță.

(6) Debitorii au obligația efectuării plății sumelor stabilite prin Decizia de recuperare a prefinanțării, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(7) Titlul de creanță constituie titlu executoriu la împlinirea termenului prevăzut la alin. (6).

(8) Debitorul datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor stabilite prin titlul de creanță o dobândă care se calculează prin aplicarea ratei dobânzii datorate la soldul rămas de plată din contravaloarea în lei a sumelor prevăzute la alin. (1), din prima zi de după expirarea termenului de plată stabilit în conformitate cu prevederile alin. (6) până la data stingerii acesteia.

(9) În cazul nerecuperării sumelor stabilite conform prevederilor alin. (1), la expirarea termenului de 30 de zile de la data comunicării Deciziei de recuperare a prefinanțării, autoritățile de management comunică titlurile executorii împreună cu dovada comunicării acestora organelor fiscale competente din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care vor efectua procedura de executare silită, precum și procedura de compensare potrivit titlului VIII din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Recuperarea sumelor stabilite conform prevederilor alin. (1) prin executare silită, în temeiul titlurilor executorii, se efectuează în conturile indicate de organele fiscale competente. Sumele recuperate prin executare silită, precum și sumele stinse prin compensare se virează de îndată de către organele fiscale în conturile indicate în titlul de creanță.

(11) În vederea încasării de la debitor a dobânzii prevăzute la alin. (8), autoritățile de management care au emis Decizia de recuperare a prefinanțării au obligația de a calcula cuantumul acesteia și de a emite Decizia de stabilire a dobânzii, care constituie titlu de creanță și se comunică debitorului. Dispozițiile alin. (9) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(12) Rata dobânzii datorate este rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României în vigoare la data comunicării Deciziei de recuperare a prefinanțării.

(13) Sumele reprezentând dobânzi datorate pentru neachitarea la termen a obligațiilor prevăzute în titlul de creanță se virează conform prevederilor alin. (10) și se utilizează pentru continuarea finanțării programului operațional.

(14) Acolo unde prezenta ordonanță de urgență nu dispune, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

Art. XI. — (1) Pentru obligațiile fiscale restante la 31 august 2011, penalitățile de întârziere se anulează sau se reduc, astfel:

a) penalitățile de întârziere se anulează dacă obligațiile principale și dobânzile aferente acestora se sting prin plată voluntară sau compensare până la 31 decembrie 2011;

b) penalitățile de întârziere se reduc cu 50% dacă obligațiile principale și dobânzile aferente acestora se sting prin plată voluntară sau compensare până la 30 iunie 2012.

(2) Pentru dobânzile datorate până la data stingerii și stabilite prin decizii comunicate după această dată, condiția se consideră

îndeplinită dacă dobânzile se sting până la termenul de plată prevăzut la art. 111 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), se desființează, total sau parțial, chiar dacă împotriva acestora s-au exercitat ori nu căi de atac, actele administrative fiscale sau titlurile executorii prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale, stinse potrivit alin. (1).

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică în mod corespunzător și pentru o cotă de 50% din majorările de întârziere, reprezentând componenta de penalitate a acestora, aferente obligațiilor fiscale stinse prin plată sau compensare.

*

Prezenta ordonanță transpune în legislația națională prevederile art. 2 alin. (2) din Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 176 din 5 iulie 2011.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Laurențiu Sebastian Lăzăroiu

Ministrul sănătății,

Ritli Ladislau

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

București, 31 august 2011.

Nr. 30.
